

Årsmelding 2016

Vedlegg 1: Statistikk

Sarpsborg krisesenter
- et sted for positivt endringsarbeid

14.05.2017

INNHold

STATISTIKK OM BENYTTELSE AV KRISESENTERETS TJENESTER	3
USIKKERHET I STATISTIKKENS OPPLYSNINGER	3
TELEFONTJENESTEN	3
MIDLERTIDIG BOTILBUD MED BESKYTTELSE MOT YTRE TRUSLER	5
ROSA – REHABILITERING, OPPHOLDSSTEDER, SIKKERHET OG ASSISTANSE	5
ANTALL KVINNER, MENN OG BARN	5
UTVALGT INFORMASJON OM VOKSNE BEBOERE	6
ALDERSGRUPPER PÅ BEBOER OG RELASJON TIL VOLDSUTØVER	6
TYPE VOLD OG VARIGHET PÅ VOLDEN	7
BEBOERNES KONTAKT MED KRISESENTERET, OG HVILKE ANDRE HJELPEINSTANSER SOM HAR VÆRT INVOLVERT	8
TILKNYTNING TIL ARBEIDSLIVET/INNTEKT	9
HVOR BEBOERNE DRO ETTER ENDT OPPHOLD	10
ANMELDELSE	11
UTVALGT INFORMASJON OM BARN	12
BARNES ALDER OG FORELDER FØDT UTENFOR NORGE	12
BARNES RELASJON TIL VOLDSUTØVER	13
BARNES SAMVÆR MED VOLDSUTØVER UNDER OPPHOLDET PÅ KRISESENTER	13
OM BARN GÅR I BARNEHAGE ELLER SKOLE UNDER OPPHOLD PÅ KRISESENTER	14
HVOR BARNEN DRO ETTER OPPHOLDET	15
BEKYMRINGSMELDING	15
ANTALL OVERNATTINGSØGN	16
SAMTALETILBUDET	18
OMFANG OG TIDLIGERE BRUK/KJENNSKAP TIL KRISESENTERET	18
UTVALGT INFORMASJON OM SAMTALEBRUKERNE	18
KONTAKT MED KRISESENTERET VIA	19
ÅRSAK TIL KONTAKT	19
TILKNYTNING TIL ARBEIDSLIVET/INNTEKT	20
RELASJON TIL VOLDSUTØVER OG OM VOLDSUTØVER	20
NÅR SAMTALENE FANT STED	21

Statistikk om benyttelsen av krisesenterets tjenester

Krisesenteret fører både nasjonale, og lokale statistikker for å få oversikt over bruken av tjenestene, og få kunnskap om voldsutsattes situasjon slik at det kan jobbes mest mulig målrettet.

Når det brukes ord som «henvist fra», betyr det at de brukere som har møtt på krisesenteret har fortalt hvilken instans de har fått informasjon om tilbudet fra, det betyr ikke en formell og byråkratisk henvisning.

Usikkerhet i statistikkens opplysninger

Bruker spørres om villighet til at det registreres anonymisert statistisk informasjon. I de tilfeller hvor bruker ikke aksepterer dette, blir det heller ikke ført. Dette gjelder også for deres eventuelle barn. Dette er som regel svært få tilfeller. Det kan være en usikkerhet om informasjon rundt de brukere som har hatt svært kortsiktig kontakt med krisesenteret. Der kan det være informasjon som ikke blir kjent og dermed ikke besvares. Krisesenteret undersøker eller etterprøver ikke informasjonen som brukerne oppgir.

Over tid har det vært endringer på hvilke data som er innhentet, slik at enkelte felter har blitt borte og andre kommet inn. Sammenligninger over tid må derfor tilpasses dette. Eksempelvis ble det innført eget barneskjema med særinformasjon om hvert enkelt barn fra 2014, før dette var alle barn ført samlet på den voksne beboers skjema. Alle barn registreres som eget individ. Dette medfører også at når det er mange store søskenflokker i løpet av et år, kan variasjonene år for år på ulike svar bli større, enn om det er mange enebarn. Derfor kan det være normalt at oppsummeringstallene for ulike felter varierer vesentlig.

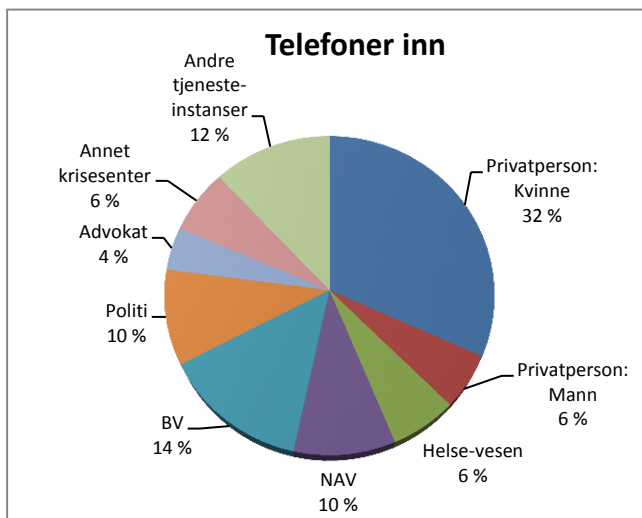
Telefontjenesten

Via vakttelefonen kommer alle typer samtaler, både administrative henvendelser, oppfølging av brukere og krisetelefoner. Det må påpekes at det i en travel hverdag er det stor sannsynlighet for underregistrering av hendelser, med den usikkerhet statistikken da vil gi. Allikevel er forholdstallene verd å se nærmere på.

Det var 899 registrerte innkomne telefonsamtaler som er relatert til vold i nære relasjoner og krisesentertjenester. Av disse var 1/6 krisetelefoner, hvilket er slik det har vært over de siste årene. I 2016 viste krisetelefoner topper i januar måned og hele 3. tertial. Sistnevnte kan sees i sammenheng med intensiteten på innflytting og utflytting på krisesenteret.

Det var 32% samtaler fra kvinner og 6% fra menn. Disse ringte som privatpersoner. Ganske nøyaktig halvparten ringte på vegne av seg selv. 62% var fra ulike hjelpe-apparat, primært offentlige.

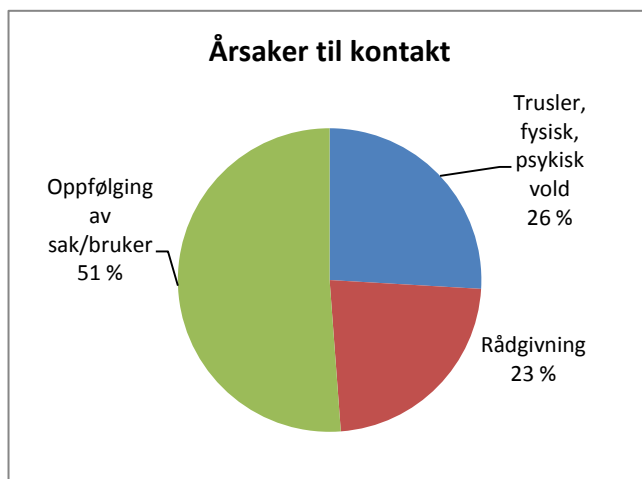
De fleste samtalene som kom kun fra en instans, var fra Barnevernet med 14% av alle innkomne samtaler. Dette er en 100% økning fra 2015. Politi og NAV med hver 10% samtaler hver, hvilket er omtrent som i 2015. Ved at de aller fleste brukere av krisesentertjenester også er tilknyttet NAV, er det svært få samtaler fra NAV.

Figur 1 Telefoner inn 2016

6% var samtaler fra andre kritesentre. «Helsevesenet» (innbefatter fastleger, legevakt, sykehus, helsestasjoner m.fl) med 6%, hvilket er en halvering fra 2015. Samleposten «Andre Instanser og organisasjoner» med 12% innkomne samtaler, er stort sett andre kommunale instanser, samt Konfliktråd, Familievernkontoret m.fl. «Andre instanser» viser en reduksjon på ca 30% fra 2015. De resterende 4% samtalene var fra advokater.

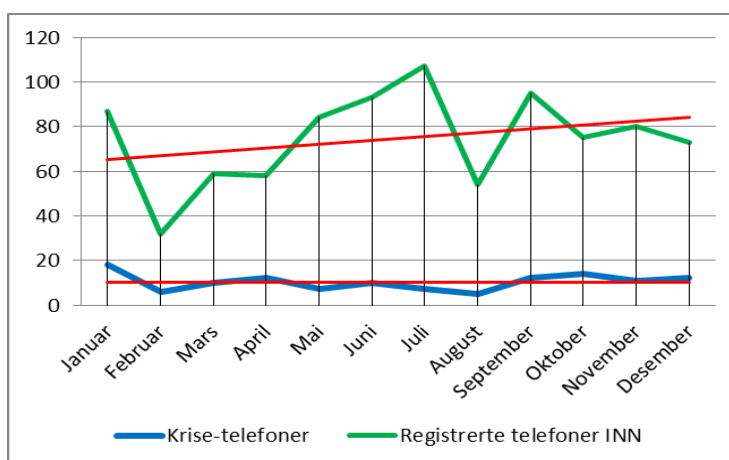
Omtrent halvparten av samtalene var veiledning og rådgivning av brukere og hjelpeapparat, og samarbeid med andre instanser. Av alle innkomne telefonsamtaler gjaldt omtrent 50% av samtalene personer med minoritetsspråklig bakgrunn, hvilket er en vesentlig økning fra foregående år.

Figur 2 Årsak til telefonhenvendelsene 2016

Tematikken i samtalene er ofte sammenblandet, men årsaker til telefonkontakt inn til kritesenteret kan deles omtrentlig i ¼ samtaler konkret om vold, ¼ om veiledning og rådgivning til brukere og hjelpeapparat og ½ var oppfølging av brukersaker med hjelpeapparat og koordinering med bruker.

Det er omtrentlig slik det har vært de senere årene.

Figur 3 Oversikt over antall telefoner inn pr mnd

Det var flest telefoner inn i juli måned, men topper også i september og januar. Av krisetelefoner var det flest i januar, med topper også i april og oktober. Færrest krisetelefoner i februar og august.

Samtaler ut fra kritesenteret, er omtrent 3 ganger så mange som innkomne. Omtrent 90% er til annet hjelpeapparat, med størst tyngde på NAV.

Midlertidig botilbud med beskyttelse mot ytre trusler

ROSA – Rehabilitering, Oppholdssteder, Sikkerhet og Assistanse

I 2016 bodde 2 personer fra ROSA på Sarpsborg krisesenter. ROSA-prosjektet følger opp den enkelte persons sak juridisk sett, og krisesenteret bistår med annen oppfølging og støtte.

ROSA-prosjektet ble opprettet 1. januar 2005 etter søknad fra Krisesentersekretariatet i Norge, i forbindelse med Regjeringens handlingsplan mot handel med kvinner og barn 2003-2005, og har siden blitt videreført i regjeringenes senere handlingsplaner. ROSAs mandat er å koordinere sikre oppholdssteder med tilgang til nødvendig bistand og informasjon til personer over 18 år utnyttet i prostitusjon i menneskehandel, samt veilede og informere de ansatte på bostedene som daglig bistår de utsatte.

ROSA-prosjektet har siden oppstart i 2005 hjulpet rundt 500 personer ut av menneskehandel og vært i kontakt med over 1000 personer fra 62 ulike land. ROSA er et landsdekkende tilbud, og tilbyr trygge oppholdssteder på krisesentrene i hele Norge. I den perioden kvinnene I dette kapitlet er noe kjerneinformasjon valgt ut for året 2016, og sammenlignet med perioden fra hhv 2010 eller 2012 til og med 2015.

Antall kvinner, menn og barn

Oversikter de siste årene viser hvor varierende det kan være. Det er mange forklaringer til svingninger, både publisitet og informasjon om krisesentertilbudet, annet hjelpeapparats årvåkenhet om vold i nære relasjoner og voldsutsattes situasjon og ønske og behov for tjenester. Krisesenteret tar også i mot voldsutsatte fra andre kommuner om de ikke kan benytte lokalt krisesenter eller dersom senteret er fullt. Andre krisesentre tar også i mot voldsutsatte fra Sarpsborg som det ikke er forsvarlig at benytter Sarpsborg krisesenter, eller det er fullt.

I 2016 benyttet 75 voksne og 47 barn botilbudet med beskyttelse mot ytre trusler i sammenlagt 3133 døgn. 2 menn benyttet vårt botilbud.

Botilbudet	2010	2011	2012	2013	2014	2015	2016
Kvinner	78	53	60	62	61	59	73
Barn	64	61	59	56	42	39	47
Menn	0	0	0	0	3	0	2
Totalt	142	114	119	118	106	98	122

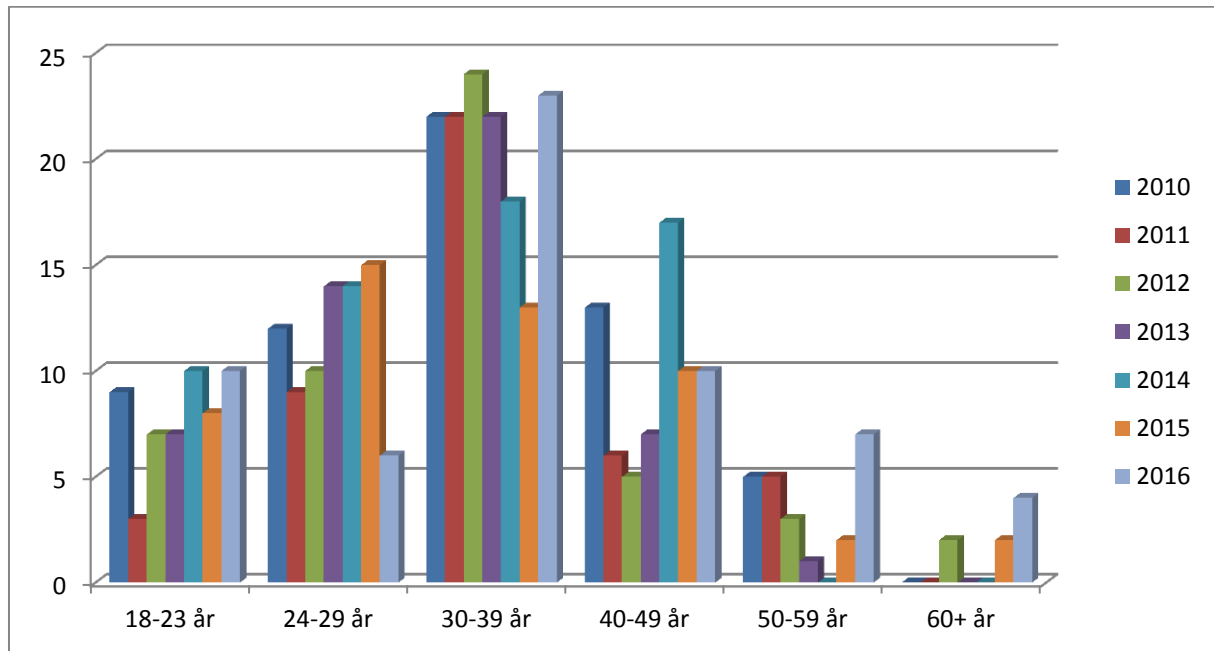
Figur 4 Antall kvinner, menn og barn som har benyttet botilbudet fra og med 2010

I 2016 var det 13 voksne personer som hadde ett tidligere opphold på krisesenter, mens 2 personer hadde hatt 2 tidligere opphold, 2 hadde 3 tidligere opphold og 2 hadde hatt 4 tidligere opphold på krisesenter.

Utvalgt informasjon om voksne beboere

Aldersgrupper på beboer og relasjon til voldsutøver

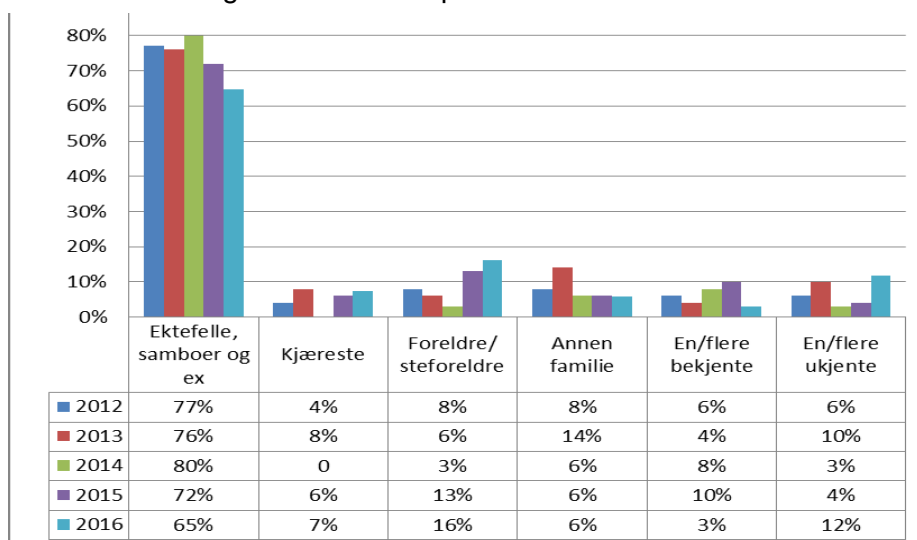
I 2016 var den aldersgruppen som var størst 30 – 39 år (33%), med nest størst 18 – 29 år (23%), og deretter 40 – 49 år (14%). Kun 6% var 60 år og over. Aldersgruppen i 2015 var noe yngre enn tidligere år, der hovedtyngden var 24-29 år.

Figur 5 Alderssammensetning på voksne beboere 2010 til og med 2016.

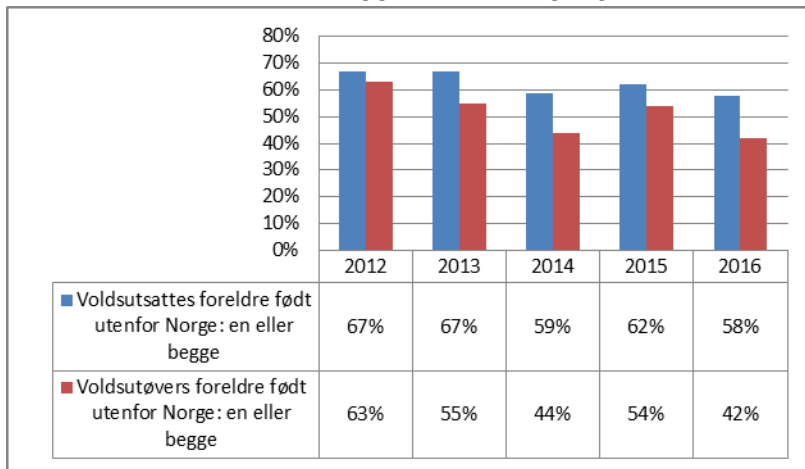
I 2016 var det 44% av de voksne som hadde med seg barn til krisesenteret. I 2015 var det 40%, og i 2014 var det 46% som hadde med seg barn til krisesenteret.

Over årene har relasjon til voldsutøver i hovedsak alltid vært ektefelle/samboer, tidligere ektefeller/samboere eller kjærester. I 2016 var dette 72%. Vold fra foreldre/steforeldre har økt over årene og i 2016 var den på 16%. 96% av voldsutøverne var menn og 10% kvinner.

Figur 6 Relasjon til voldsutøver 2012 til og med 2016.

De siste årene har det generelt vært en overrepresentasjon av antall beboere som har foreldre født i utlandet. I 2010 var det 46%, og 2011 36%, mens i 2015 var det 62%. I 2016 var det 58% som hadde begge foreldre, og ingen hvor kun en forelder, er født utenfor Norge.

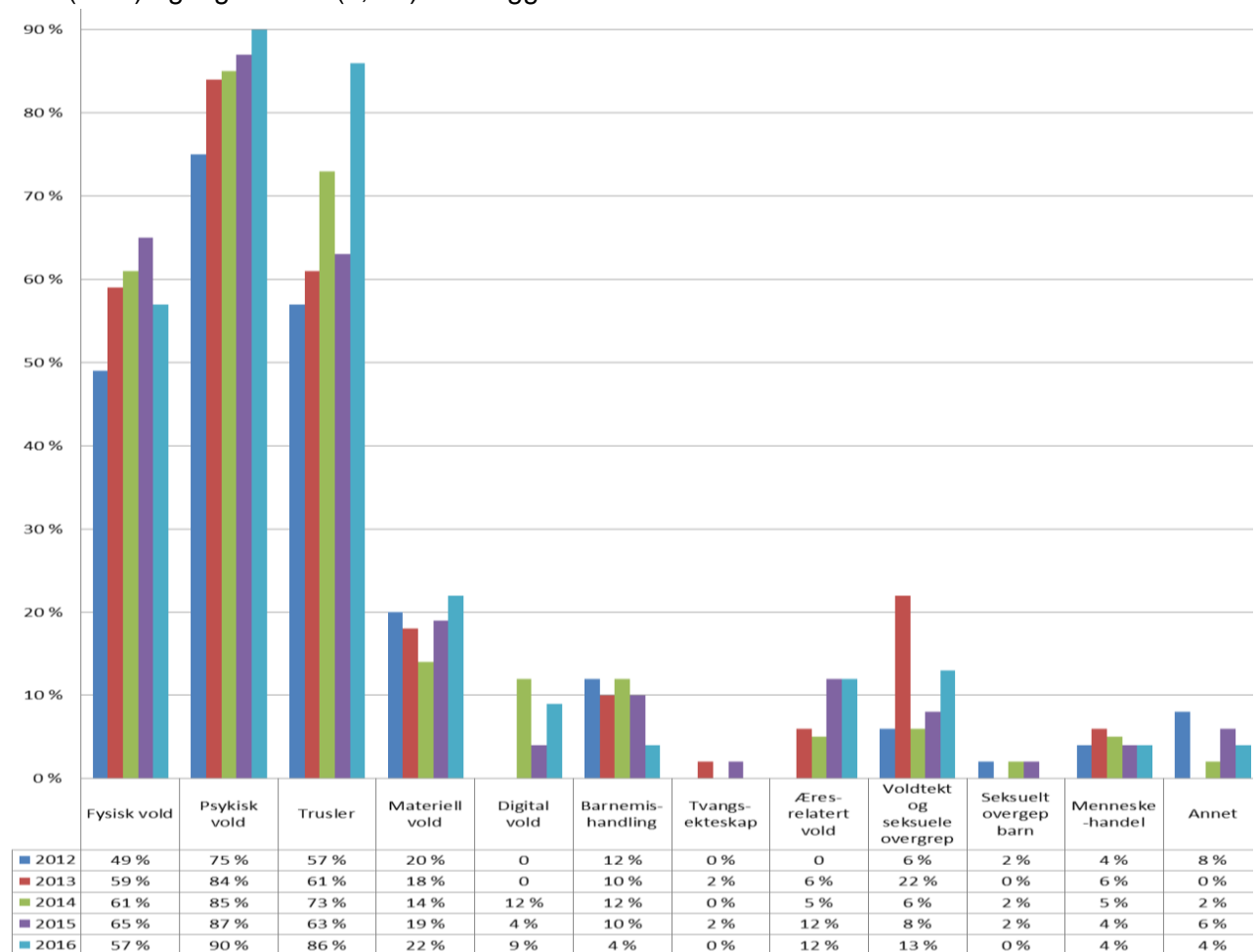

Andelen av voldsutøver med en eller begge foreldre født utenfor Norge er lavere enn for voldsutsatte.

Figur 7 Andel voldsutsattes og voldsutøverers foreldre født utenfor Norge 2012 til og med 2016

Type vold og varighet på volden

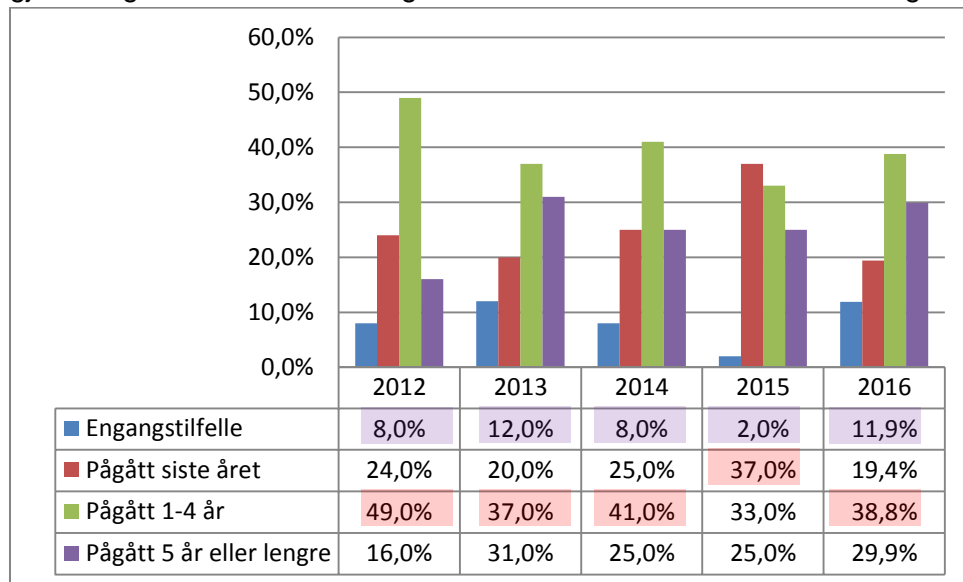
I 2016 var registrert type vold i størst grad psykisk vold (91%), dernest trusler om vold (87%), fysisk vold (57%) og materiell vold (22%). Trusler er psykisk vold, når truslene oppleves som mulig å gjennomføre. Dette er omtrent som de foregående årene. Voldtekt og seksualisert vold (13%) og digital vold (8,8%) var begge økt fra 2015.

Figur 8 Type vold 2012 - 2016

Varigheten på volden i 2016 var høyest på «1-4 år», med nest høyest «5 år eller lengre». I 2015 var det høyest på «siste år», hvilket var ulikt andre år. Dette antas å ha sammenheng med at det i 2015 var flere unge enslige beboere med foreldre født utenfor Norge, og deres behov for å bestemme selv.

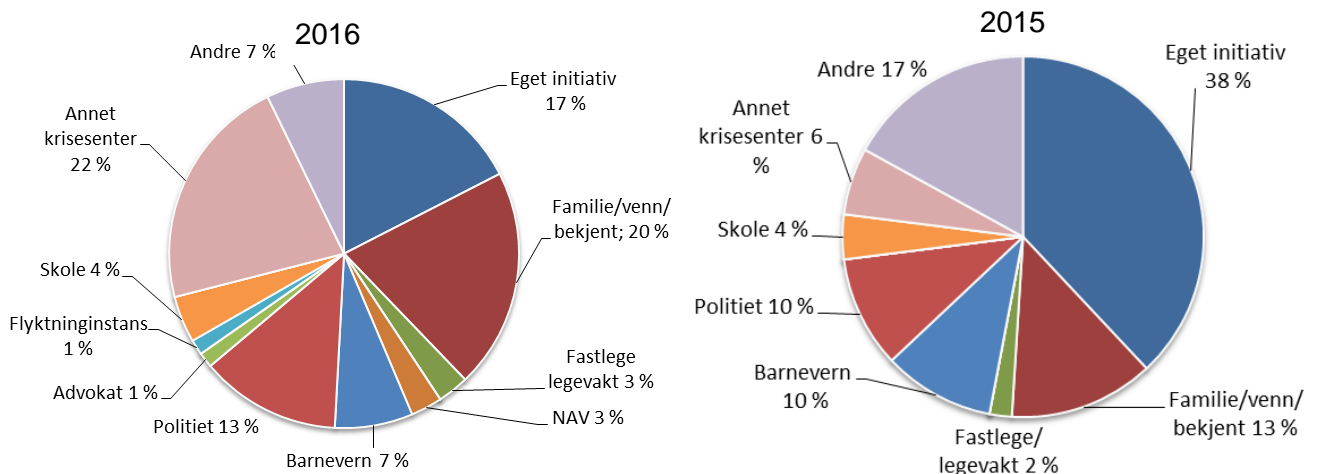
Det er gjennomgående færrest tilfeller hvor volden har skjedd kun en gang. Det også gjennomgående at det er mange tilfeller med vold over «5 år eller lengre».

Figur 9 Varigheten på volden 2012 - 2016.

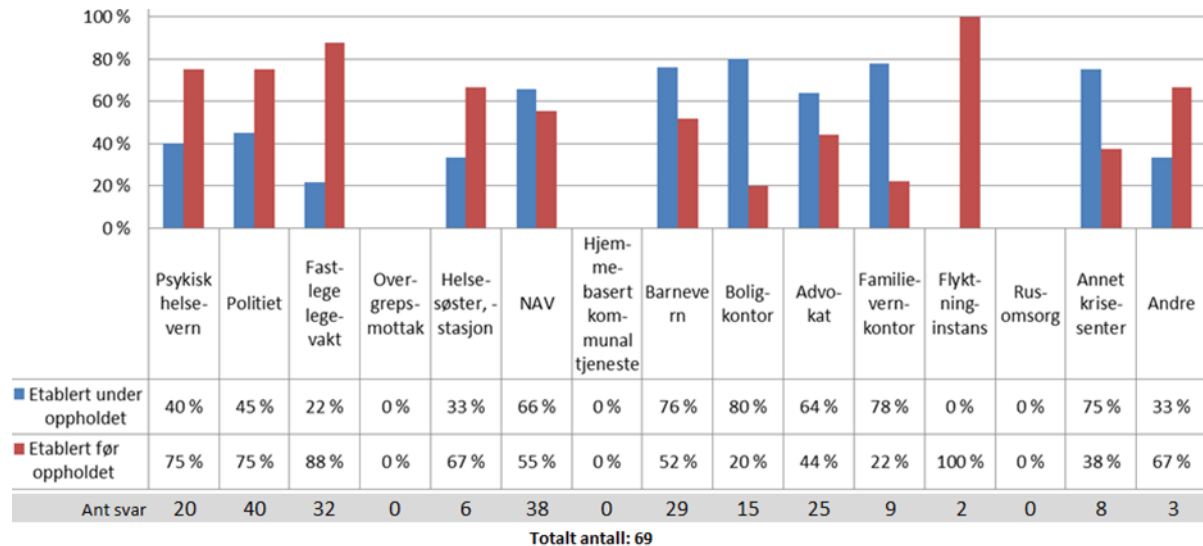
Beboernes kontakt med krisesenteret, og hvilke andre hjelpeinstanser som har vært involvert

Oftest er det beboerne som selv tar initiativ for kontakt med krisesenteret, slik som i 2015. I 2016 var de fleste initiativene via «Andre krisesenter» (22%), «Familie, venn og bekjent» (20%) og så «eget initiativ» (17%). Andre kom i kontakt med krisesenteret via andre hjelpeinstanser som politi (13%), barnevern (7%) og fastlege/legevakt (3%). De siste årene har også skoler «henvist» til krisesenteret (4%) og få via NAV (3%). Ingen personer via Familievernkontoret, Helsesøster/-stasjon, Hjemmebaserte kommunale tjenester eller overgrepsmottak.

Figur 10 Kontakt med krisesenteret på hvilket initiativ 2016 og 2015

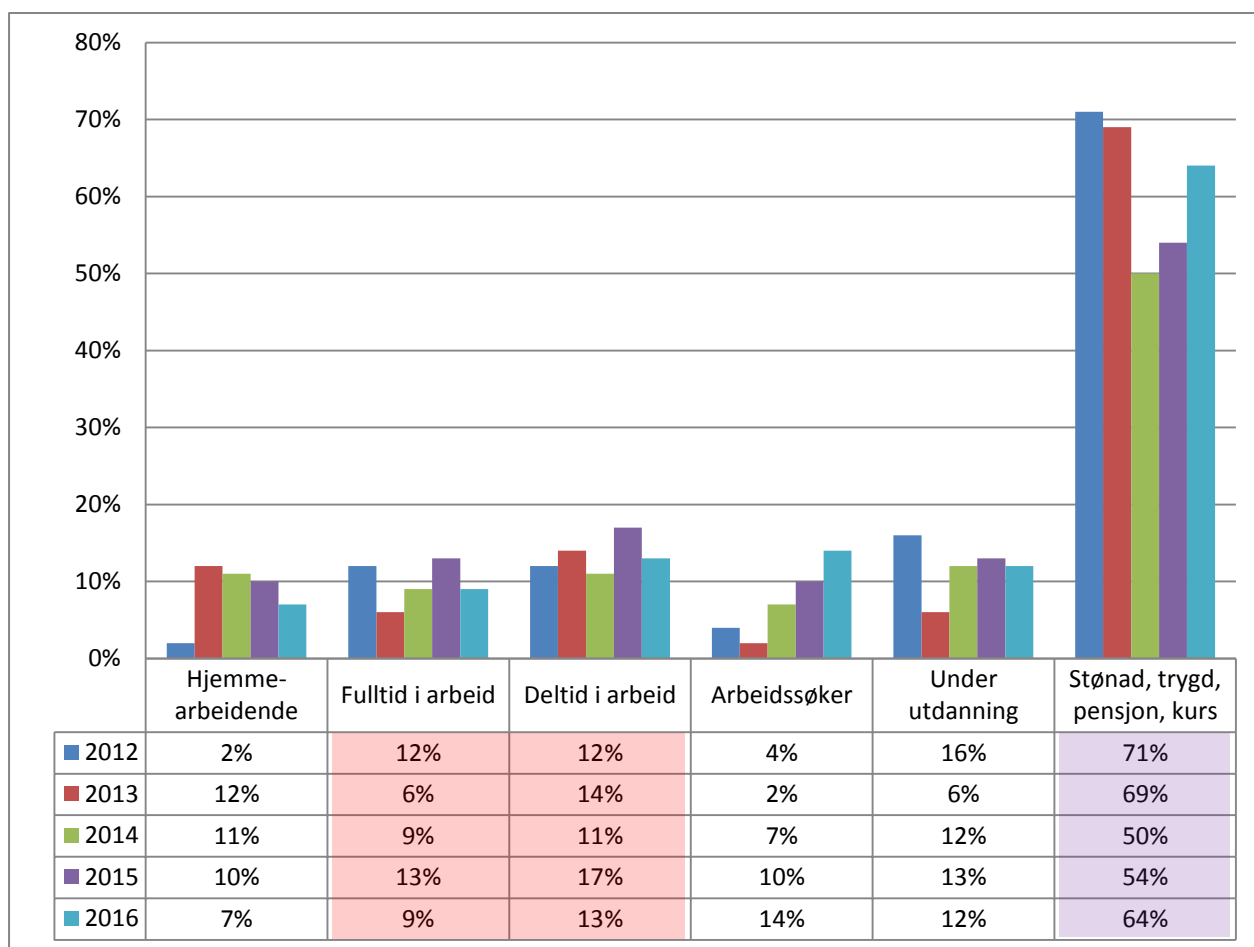
Under oppholdet på krisesenteret opprettes det kontakt med andre instanser for tverrfaglig samarbeid, i henhold til brukerens ønske og behov. Både i 2016 og tidligere år, bistod krisesenteret flest brukere i kontakt med NAV, politi, advokat, barnevern og boligkontor (kan være i ulike kommuner). «Andre» er eks LAR, minoritetsrådgivere, ROSA med flere.

Figur 11 Tverrfaglig kontakt opprettet før eller under opphold på krisesenteret

Tilknytning til arbeidslivet/inntekt

Den største andelen beboere har sin hovedinntekt via stønad, trygd, pensjon eller kurspenger (64%). Det er gjennomsnittlig ca 10% de siste årene som har fulltids arbeid, og 13% som har deltidsarbeid. Det er et lavt, men voksende antall beboere som er arbeidssøkere.

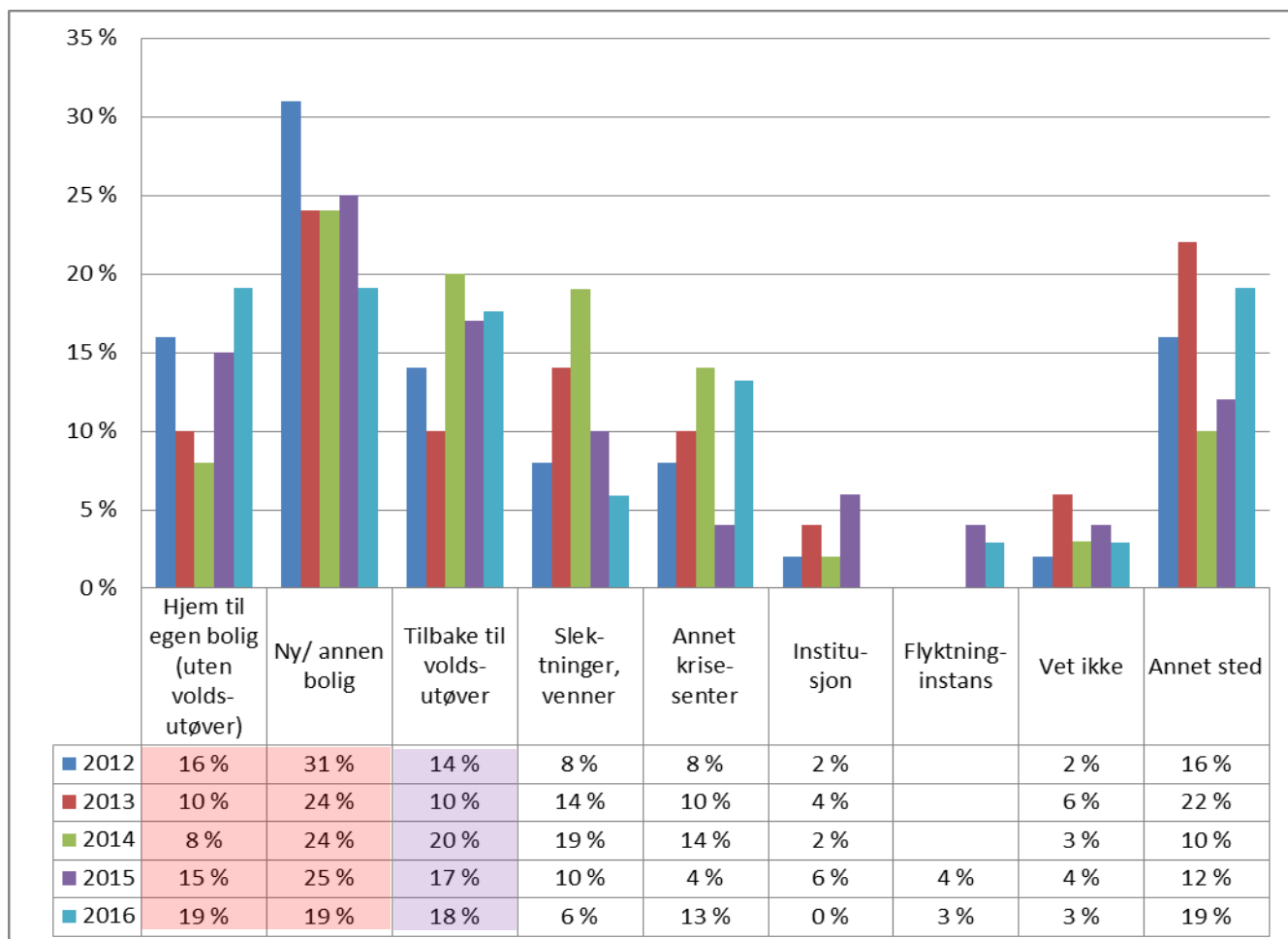
Figur 12 Inntekt og tilknytning til arbeidslivet 2012 - 2016.

Hvor beboerne dro etter endt opphold

I 2016 er det høyeste antall brukere som reiste hjem til egen bolig uten voldsutøver (19%). Det samme antall personer dro til ny eller annen bolig enn de kom i fra. Sammenlagt er det 38% som dro fra krisesenteret til en egen bolig.

Et stadig mindre antall har dratt til slektninger og venner. De som reiste til andre krisesentre, gjorde det grunnet sikkerhet og fordi de skulle etablere seg i et annet distrikt. «Annet» er eksempelvis: bolig for gravide, dro til utlandet/hjemlandet, innlagt på psykiatrisk avdeling på sykehus, NAV sitt midlertidige botilbud, Utne Camping, bor fortsatt på krisesenteret ved årsslutt.

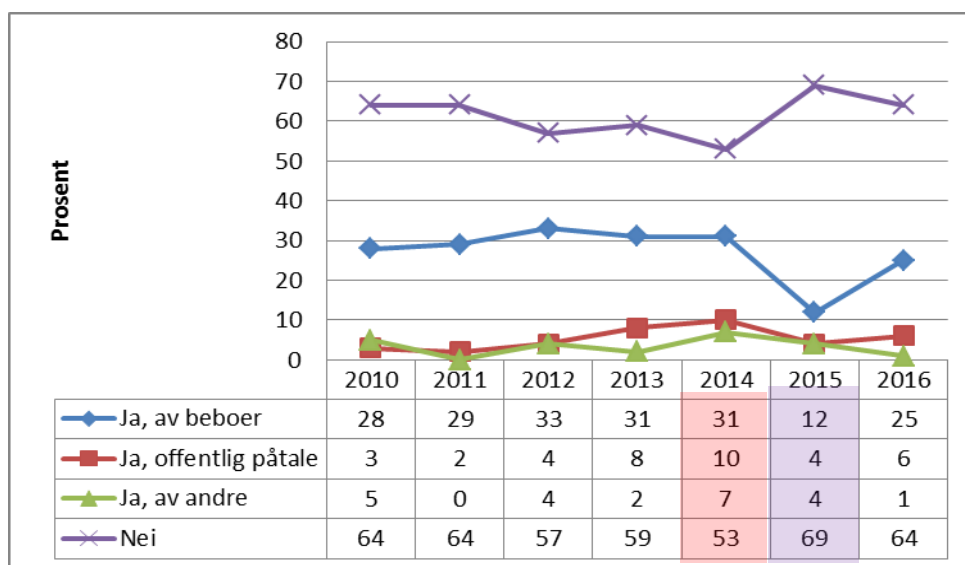
18% dro tilbake til samme situasjon som de kom i fra. Dette var både de yngre kvinnene som dro hjem til foreldre, de som dro hjem til samboer eller ektefelle, og de som dro hjem alene og som hadde andre trusler.

Figur 13 Hvor beboerne dro til etter opphold på krisesenter 2012 - 2016.

Anmeldelse

Det er vanlig at mange ikke ønsker å anmelde volden de har vært utsatt for. Mellom 53% og 69% har ikke ønsket dette de senere årene, og gjennomsnittlig de siste årene har under 30% anmeldt selv.

Figur 14 Anmelde forholdet 2010 – 2016

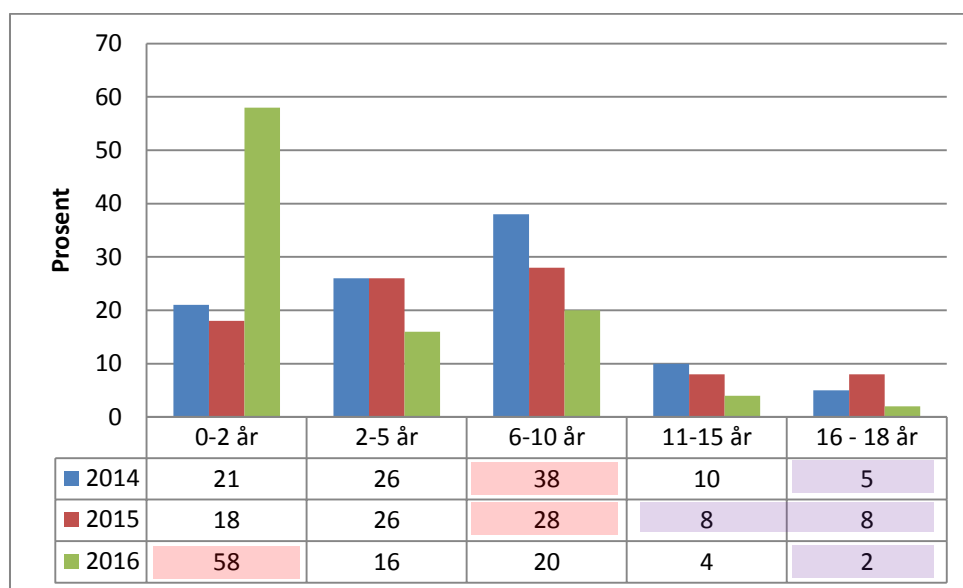
I 2016 var det nest laveste antallet av anmeldelser med til sammen 28%. I 2014 var det flest anmeldelser sammenlagt med offentlig påtale og «av andre» (48%), mens i 2015 var det svært få anmeldelser (20%), samtidig med den høyeste andel som ikke ønsket å anmelde (69%).

Årsaker for ikke å ønske å anmelde rapporteres som: «er for redd», «flytter fra ham og vil ikke anmelde», «fortsatt usikker», «han er for gammel og aggressiv dement», «hun har prøvd, ingenting skjer», «hun velger å ta ut separasjon og flytte for seg selv», «oraker ikke, bryter ut av forholde istedenfor», «redd for konsekvenser», «tør ikke», «tør ikke, flytter til egen bolig», «usikker», «usikker på konsekvenser», «velger heller å bryte all kontakt med mor», «velger å ta ut separasjon», «vet ikke om det er anmeldt av politiet», «vil ikke», «ønsker det ikke».

Utvalgt informasjon om barn

Barns alder og forelder født utenfor Norge

I 2016 var de fleste barn i alderen 0-2 år (58%). De tidligere årene var det flest barn i alderen 6 til 10 år. Over årenes løp har det variert hvilken aldersgruppe det har vært flest barn i.

Figur 15 Barns alder prosentvis i 2014 – 2016

I 2016 var det 5 barn som hadde hatt ett tidligere opphold på kritesenter. 4 barn hadde hatt 2 tidligere opphold, 1 barn hadde hatt 3 tidligere opphold på kritesenter. For de resterende 37 barna, var det deres første kontakt med botilbudet til kritesenteret.

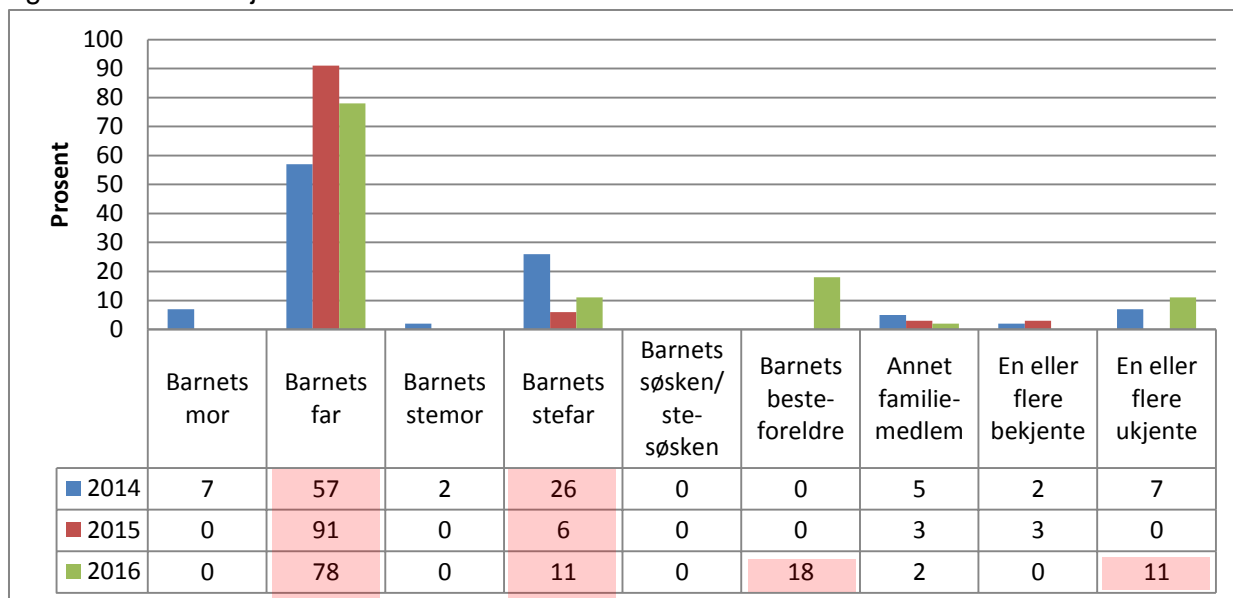
Det er få større barn som blir med på kritesenteret, og bor hjemme mens mor/far og yngre søsken drar på kritesenter. Dette kan være bekymringsfullt, og er en del av den kartleggingen kritesenteret gjør.

51% av barna hadde begge foreldrene og 31% hadde en forelder født utenfor Norge. Det er flere barn som beboere på kritesenter med kun en forelder født utenfor Norge, enn voksne beboere. 18% av barna hadde foreldre hvor begge var født i Norge.

Barns relasjon til voldsutøver

Barn som vitne til vold, er psykisk vold mot barn. Dersom volden skjer mellom omsorgspersonene til barnet, rammer det også barnet grunnet den følelsesmessige relasjonen barnet har til sine omsorgspersoner.

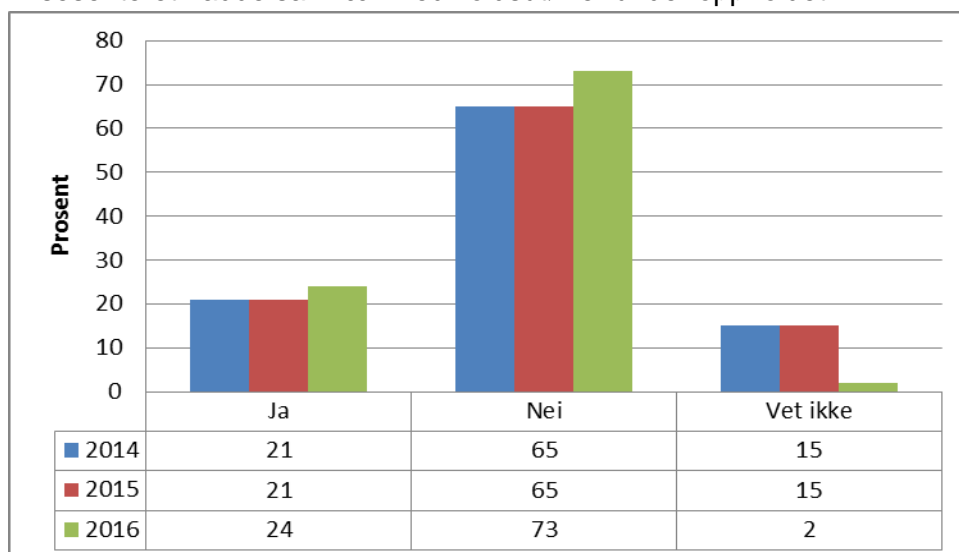
Den største gruppen er barnets far og stefar. I 2016 var det sammenlagt 89%, hvilket er et vanlig tall i denne sammenhengen. Det var også registrert barnets besteforeldre med 18% og en eller flere ukjente med 11%.

Figur 16 Barns relasjon til voldsutøver 2014 - 2016

Barns samvær med voldsutøver under oppholdet på krisesenter

Lovgivningen styrer krav om samvær mellom forelder og barn. Foreldrene skal i utgangspunktet finne løsninger på hvordan samværet kan gjennomføres på en for alle hensiktsmessig og trygg måte. Barn som bor på krisesenter er en del av den andre forelders liv, og kan kreve samvær, selv om personen er voldsutøveren. 24% av barna som bodde på krisesenteret hadde samvær med voldsutøver under oppholdet.

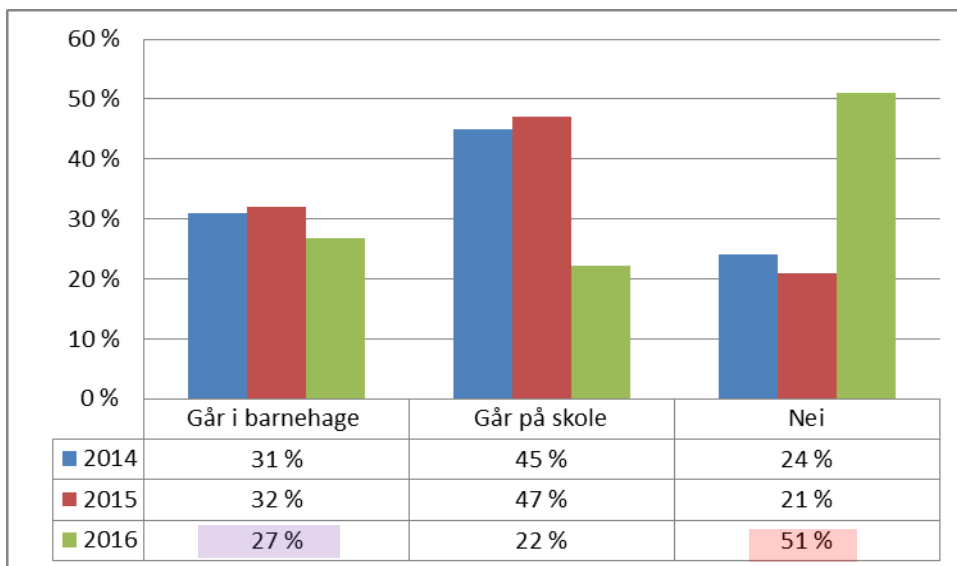

Figur 17 Barns samvær med voldsutøver under opphold på krisesenteret i 2014 - 2016

Det vil alltid være omsorgspersonene som skal sikre at sine barn har det bra. Om omsorgspersonen som har tatt med barnet til krisesenteret vurderer at det er trygt og positivt for barnet å ha samvær, bør det gjennomføres. Om det ikke vurderes trygt og positivt for barnet, kan det være utfordrende å stå i presset om gjennomføring av samvær. Situasjoner med å holde tilbake barn fra samvær, fører ofte til et økt konfliktnivå mellom partene, hvilket barn kan oppleve å bli en del av.

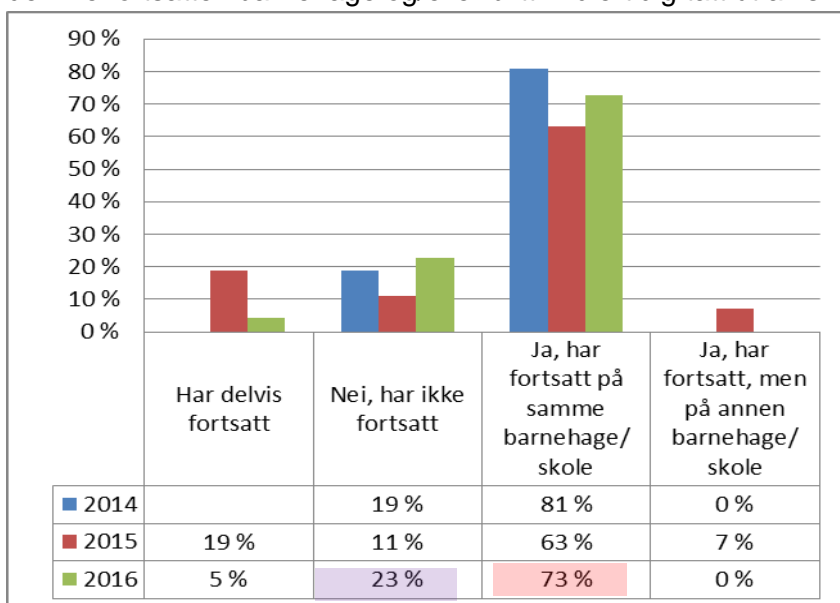
Om barn går i barnehage eller skole under opphold på krisesenter

72% av barna var under skolealder. Kun 27% av barna gikk i barnehage, og 22% gikk på skole.

Figur 18 Om barn går i barnehage eller på skole

Av de barna som har gått i barnehage og på skole, har 73% fortsatt på samme sted. 23% har ikke fortsatt. Av de som ikke har fortsatt eller delvis fortsatt, har avstand til barnehage og skole og sikkerheten til barnet vært årsaker til avbrudd. Barn har fått dårligere tilbud, ved at de ikke fortsatte i barnehage og/eller blitt midlertidig tatt ut av skole.

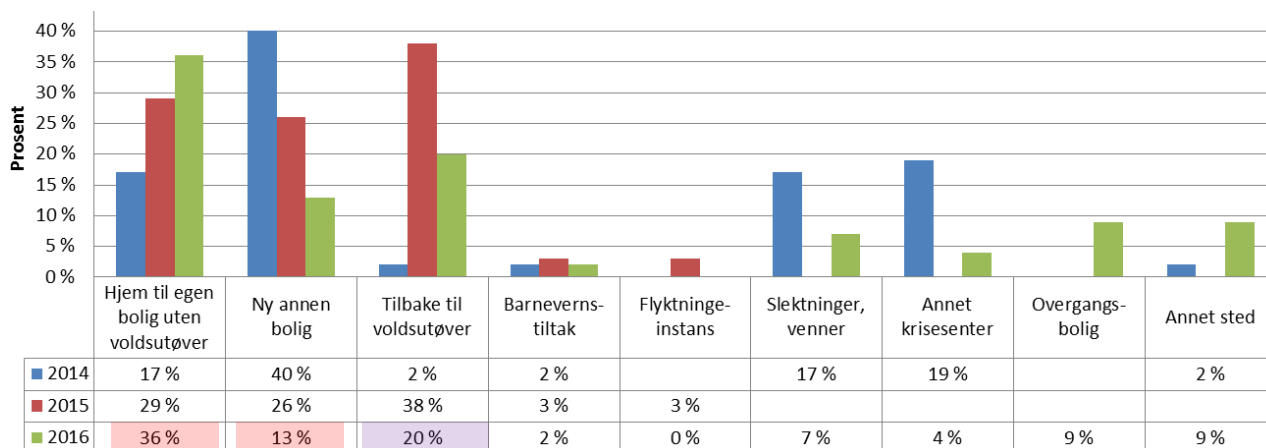

Figur 19 Om barn har fortsatt i barnehage og på skole under oppholdet

Generelt de siste årene deltar barn som bor på krisesenter lite i organiserte fritidsaktiviteter. Kun ca 10 - 20% av barna gjør det. Av de få som deltar, fortsetter ca 80% helt eller delvis under oppholdet.

Hvor barna dro etter oppholdet

Etter krisesenteroppholdet, dro 36% av barna til egen bolig uten voldsutøver i 2016. Dette var et spesielt stort antall i 2016. Sammenlagt «hjem til egen bolig» og «Ny annen bolig» er vanligvis på ca 50%. 20% dro tilbake til voldsutøver i 2016. Dette er en ganske vanlig andel i nasjonale statistikker. Dette inkluderer de unge voksne som har forelder som voldsutøver.

Figur 20 Hvor barn drar etter krisesenteropphold 2014 - 2016

Krisesenteret arbeider med støtte og selvstendigjøring av omsorgspersonen for å minske antall barn som drar tilbake til samme situasjon. Der det er særskilte årsaker som har endret seg til det bedre eksempelvis for voldsutøver, vil det fortsatt bli registrert som «tilbake til voldsutøver» ved tilbakeflytting.

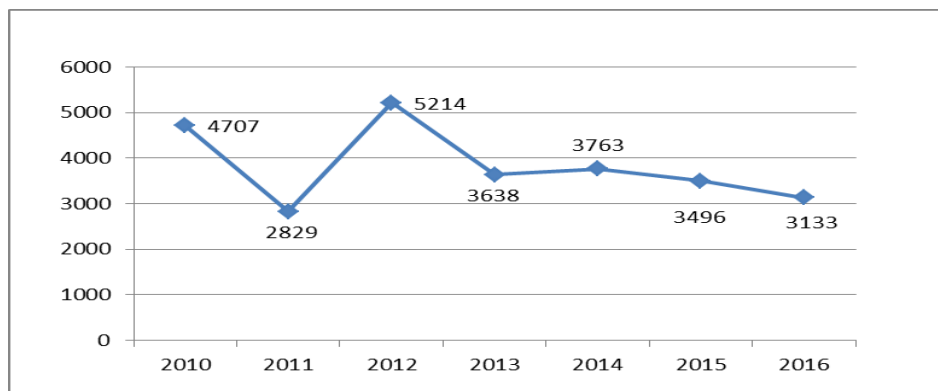
Bekymringsmelding

Når krisesenteret har bekymring for barns omsorgssituasjon, tas dette opp med omsorgsperson. Ofte sendes bekymringsmelding til barnevernet etter enighet med omsorgspersonen. Årsakene kan være mange, både barn som bor hos voldsutøver, samvær med voldsutøver som barn uttrykker som vanskelig, spesielt vanskelige bo- og/eller økonomiske forhold, ønske og behov for hjelpetiltak med fler. Enkelte forhold er utenfor omsorgspersonens kontroll, og et samarbeid med støtte fra barnevernet kan ha god nytteverdi for både barn og voksne.

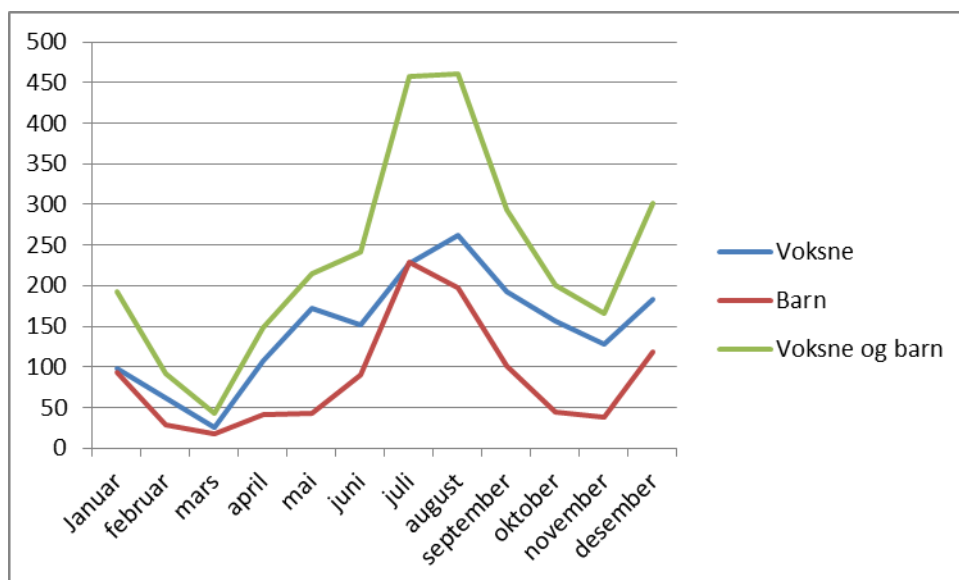
Som tallene viser, er det ingen automatikk at det sendes bekymringsmelding når barn er tilknyttet krisesenteret. Dette vurderes særskilt for hvert enkelt barn, og om mulig i samråd med omsorgsperson. I 2016 sendte krisesenteret bekymringsmelding på 67% av barna, for 64% av barna var det allerede opprettet kontakt med barnevernet. I 2015 sendte krisesenteret bekymringsmelding på 77% av barna, for 21% var det etablert kontakt før oppholdet. I 2014 ble det sendt på 40%, mens barnevernet var allerede involvert i 57% av barnas situasjon.

Antall overnattingsdøgn

Krisesenteret har de senere årene hatt stor fokus på at botiden skal være så kort som det er formålstjenlig for den enkelte bruker. I 2016 var det sammenlagt 2036 bodøgn for 73 kvinner og 29 bodøgn av 2 menn, samt 1068 bodøgn for deres barn, totalt 3133 bodøgn.

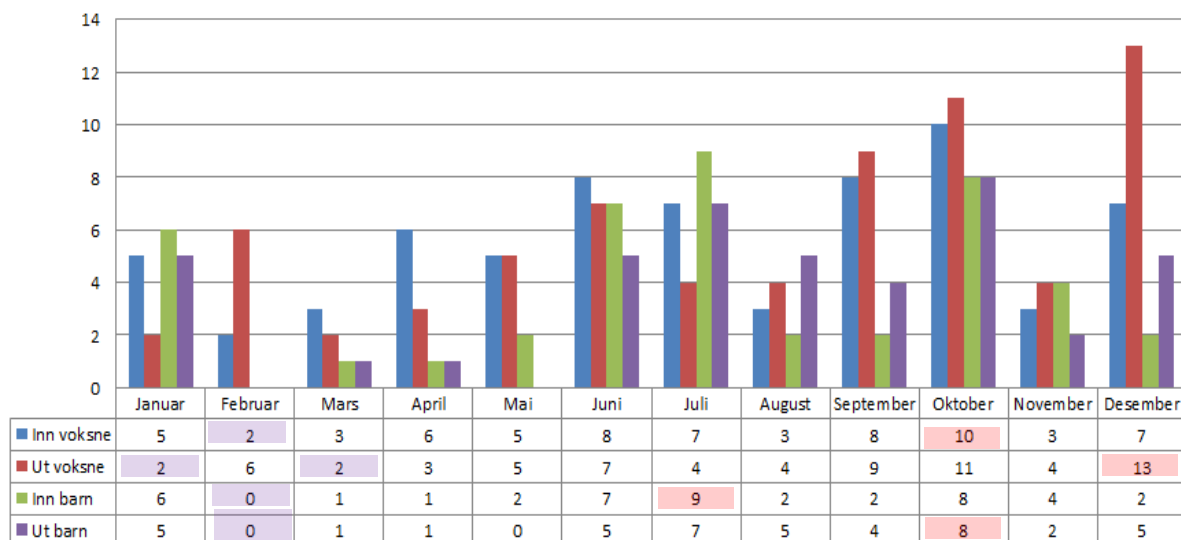
Figur 21 Overnattingsdøgn pr år fra 2010.

Figur 22 Når det var flest bodøgn i 2016.

Antall overnattingsdøgn varierer stort både gjennom året og over årene. Dette har med både hvor mange brukere som benytter tilbudet, hvor preget de er av situasjonen, og hvor store utfordringer de har med å etablere seg etter oppholdet på senteret. I 2016 var det flest overnattingsdøgn mellom mai og oktober, med en topp i juli og august. Det var færrest i mars og november måned.

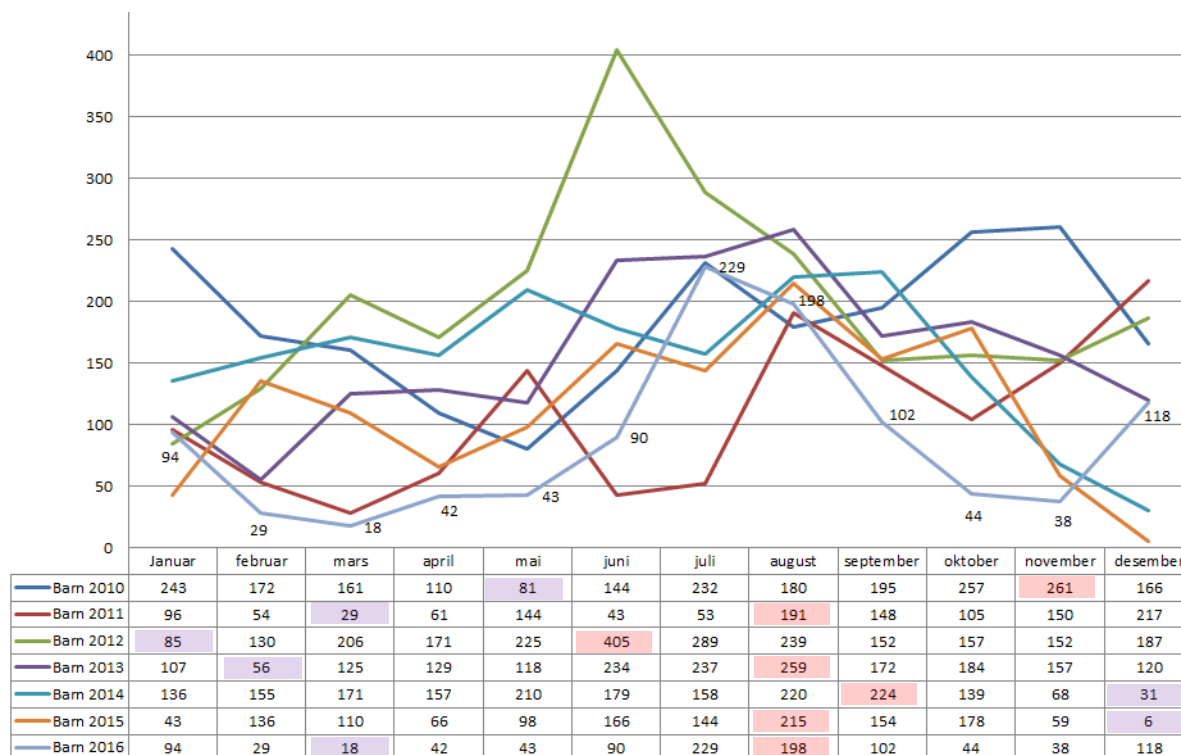
Det er også interessant å se når på året det er inn og utflyttinger. Når det er hyppige inn og ut-flyttinger skaper det ressursmessige utfordringer for krisesenteret. Ved innflytting skal beboere sikres at blir tatt godt i mot og får en god kartlegging av sin situasjon. Ved utflytting skal beboerne ivaretas med trygging og tiltak for sikkerhet og hjelpetiltak. I tillegg kommer praktiske oppgaver som må gjøres med klargjøring av rom, sikring av dokumentasjon og statistikk.

Figur 23 Oversikt over antall barn og voksnes inn og utflytting i 2016¹

Ved nyttår 2016 bodde 3 voksne og ingen barn på senteret. Oversikten viser at det bygger seg opp med antall beboere ut over året med flere som flytter inn, enn som flytter ut. Det trappes igjen ned ved juletider.

For barn har det over årene vært flest overnattingsdøgn fra mai av, med topp i juli og august, for deretter å minske ut året. For årene 2011 og 2016 ble det en liten stigning igjen på slutten av året.

Figur 24 Bodøgn for barn pr måned

¹ Ikke iberegnet de som bodde på crisesenteret ved nyttårskifter.

Samtaletilbudet

En av målgruppene til krisesenteret er voldsutsatte som ikke har behov for eller ønsker et beskyttet botilbud, men som trenger støtte, råd og veiledning. Dette tilbudet ved krisesenteret er både underregistrert og lite kjent at finnes. Kommunisering av samtaletilbudet er derfor viktig.

Dagsamtaler (Bufdir sin benevnelse) er samtaler der personen kommer til krisesenteret for samtale med en ansatt. Ved at krisesenteret er reell lavterskel, kan personer komme «rett på døra» uten avtale. Dette kan være når som helst på døgnet, selv om krisesenteret ut fra ressursituasjon gjerne vil at samtaler avtales på forhånd.

Det foregår mange tilsvarende type samtaler over telefon. En av grunnene til at oppfølgingssamtaler har en hensikt å ta over telefon, er at det er tids-, kostnads- og energibesparende for bruker. Det er svært få som har eget transportmiddel, og mange har avhengigheter av å gjennomføre samtaler uten at andre vet de bruker krisesenteret. Oppfølgingssamtalene over telefon er med tidligere beboere eller personer som har vært til samtale på senteret og som krisesenteret dermed har kjennskap til. Disse samtalene blir ikke registrert i samtaletjenesten, da det er bestemt sentralt (Bufdir) at det kun er oppmøtesamtaler/dagsamtaler, som skal registreres. Krisesenteret regner allikevel disse samtalene som oppfølgingssamtaler med råd og veiledning til bruker, men registrerer ikke disse i noen statistikk. Samtalene er heller ikke registrert i telefonstatistikk, da samtalene er avtalte utgående samtaler og telefonstatistikken kun har med innkomne samtaler.

Omfang og tidligere bruk/kjennskap til krisesenteret

Det har vært 106 samtaler registrert ved senteret i 2016, hvorav 102 samtaler har bruker godkjent registrering av. Flere personer har hatt flere samtaler, noen personer har hatt en samtale.

Dagsamtaletilbudet benyttes vanligvis av personer fra lokal kommune.

	2012	2013	2014	2015	2016
Kommunen der tilbudet er lokalisert	95%	76%	95%	95%	88%
Annen kommune	5%	20%	5%	5%	10%
Ingen kommune-tilhørighet/ ikke kjent		4%			2%

Figur 25 Hvor dagbrukerne kommer fra 2012 – 2016

I 2016 hadde 65% av brukerne tidligere hatt samtaler på senteret, og 27% hadde hatt telefonkontakt. 49% hadde vært beboer tidligere, hvorav 82% hadde benyttet botilbudet en gang, 14% to ganger, og 4% 3-5 ganger.

Utvalgt informasjon om samtalebrukerne

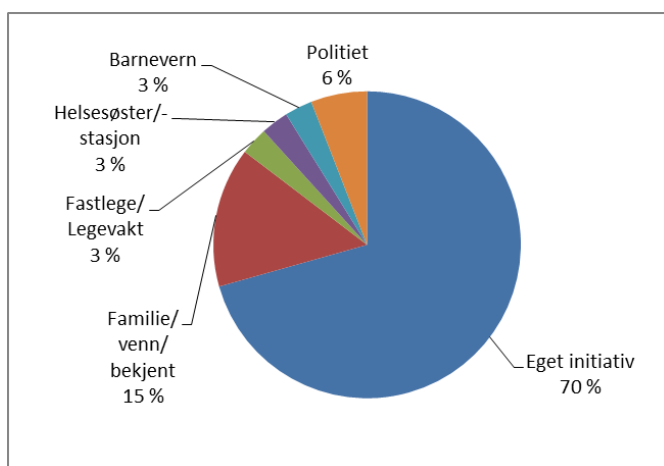
83% av brukerne av samtaletilbudet var kvinner og 17% menn. Omtrent slik var fordelingen også de foregående årene. Omtrent 60% hadde en eller begge foreldre født utenfor Norge. Det har vært en økning fra 2012, hvor dette var ca 40%, 2013 med 26%, 2014 med 35% og 2015 med 54%.

46% hadde hjemmeboende barn. 12% hadde med seg barn til samtalen, ellers var det vanlig at barn var i barnehage eller på skole under samtalen.

De fleste samtalen har over de siste årene vært med personer i aldersgruppen 30 – 49 år. I 2016 var det 39%. I alderen 18 – 29 år, var det 24%, og 15% over 50 år. De aller fleste har benyttet krisesenter tjenester tidligere. I 2016 var det kun 16% av samtalebrukerne som ikke hadde benyttet noen krisesenter tjenester tidligere.

Kontakt med krisesenteret via

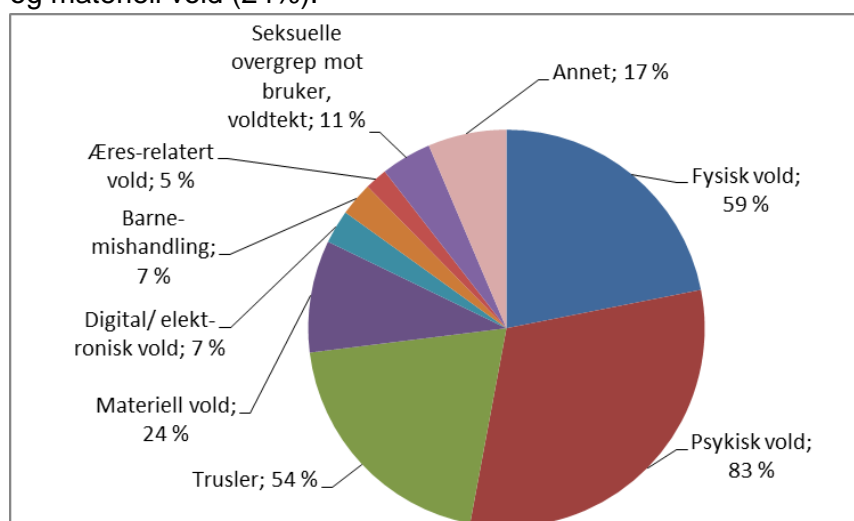
De fleste samtalen var initiert av personen selv (70%). 15% av samtalen ble gjort etter råd fra familie, venner eller bekjente. Ved at brukeren selv, og deres familie, venner og bekjente var 85% av initiativtakere til kontakt med krisesenteret, viser det hvor viktig det er at befolkningen har god informasjon om krisesenter tjenester. Av andre instanser som har henvist brukere til samtaler på krisesenteret er det politiet (6%), barnevern (3%), helsestasjon (3%) og legevakt (3%).

Figur 26 Kontakt med krisesenteret via eller etter anbefaling fra.

Årsak til kontakt

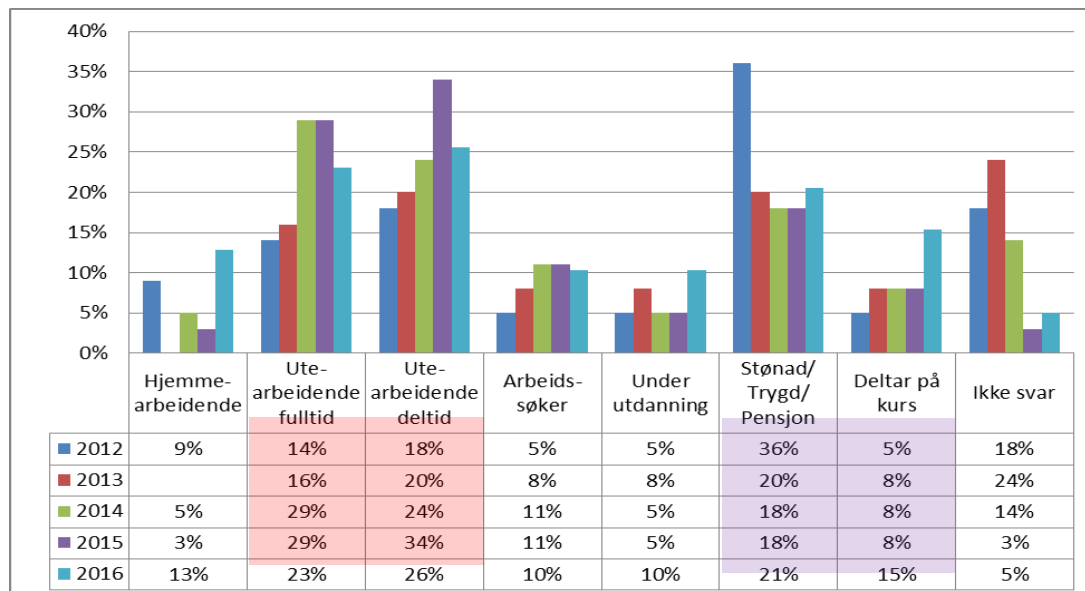
Årsak til kontakt var primært psykisk vold (83%), fysisk vold (59%), og deretter trusler (54%) og materiell vold (24%).

Figur 27 Type vold som årsak til henvendelse 2016

Tilknytning til arbeidslivet/inntekt

Av dagbrukere var det i 2016 sammenlagt ca 50% som er i fullt eller delvis arbeid. Det var 21% som har sin inntekt via stønad, trygd, pensjon og 15% som deltok på kurs. 13% var hjemmeværende.

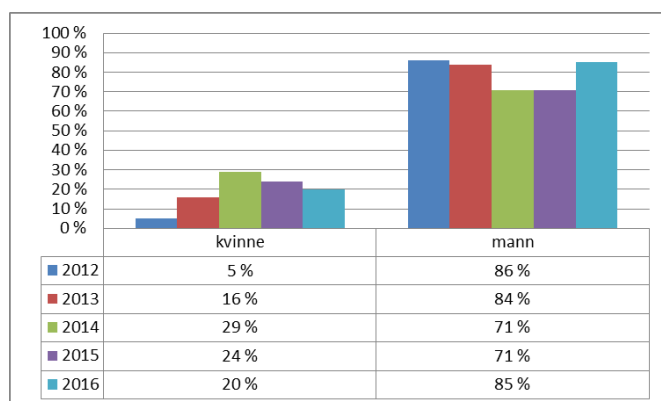

Figur 28 Dagbrukeres tilknytning til arbeidslivet 2012 – 2016

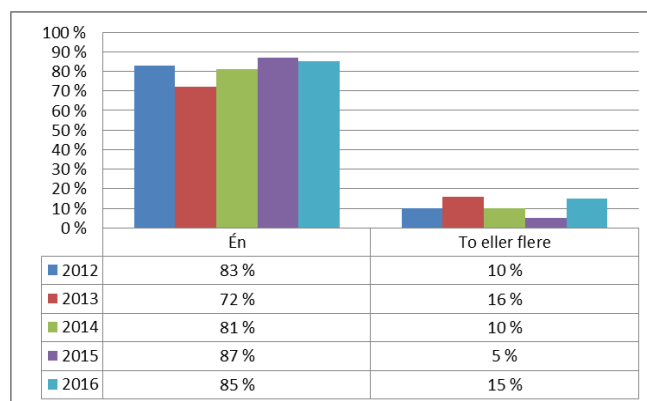
Relasjon til voldsutøver og om voldsutøver

I 2016 var det nesten likt med relasjon til voldsutøver som ektemake/samboer (44%) og tidligere ektemake/samboer (41%). Tidligere år var det vesentlig flere i relasjon som ektemake/samboer og færre som ex slike.

Ca 80% av voldsutøverne var menn, mens ca 20% var kvinner. Ca 85% oppgav at det var en voldsutøver, og 15% oppgav to eller flere. I de fleste tilfeller det det er to eller flere voldsutøvere, er det æresrelatert vold.

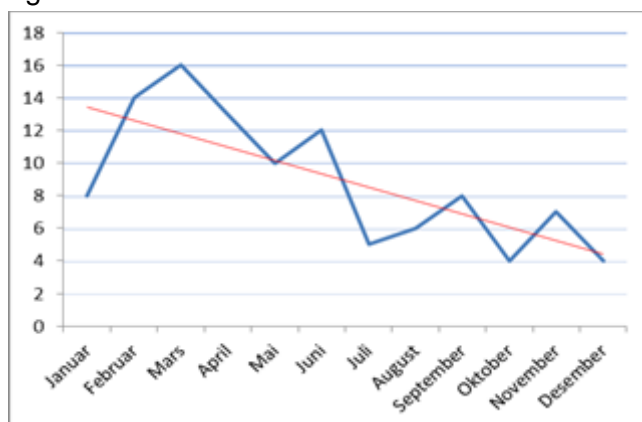
Figur 29 Voldsutøver, kvinne eller mann 2012 – 2016

Figur 30 En eller flere voldsutøvere 2012 –2016

Når samtalene fant sted

Det var flest registrerte formelle dagsamtaler i februar og mars måned, og færrest i oktober og desember.

Figur 31 Oversikt over dagsamtaler pr mnd.